

te brengen tegen lage prijzen, in grotere hoeveelheden en over een langere periode, hetgeen misbruik aantoonst (hoewel de rechtspraak van het Hof niet vereist dat dergelijk gedrag wordt aangetoond, gelet op de specifieke feiten van de onderhavige zaak).

- Daarnaast heeft de Commissie in de bestreden beschikking vastgesteld dat de concurrenten van DEI een brede waaier van bronnen nodig hadden, waaronder toegang tot een voldoende grote hoeveelheid ligniet, om te kunnen toetreden tot, zich duurzaam te handhaven en efficiënt te concurreren op de elektriciteitsmarkt. Dit aspect moet bekend zijn geweest bij zowel de Helleense Republiek, die geen exploitatievergunningen voor lignietlagen aan de potentiële concurrenten van DEI heeft verstrekt, als DEI zelf bij de uitoefening van haar quasi-monopolistische rechten, door haar machtspositie op de primaire lignietmarkt te gebruiken als hefboom om haar machtspositie op de secundaire markt voor de levering van elektriciteit op groothandelniveau uit te breiden en in stand te houden, hetgeen de toetreding van potentiële concurrenten tot genoemde secundaire markt heeft verhinderd of uitgesloten.

Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2012 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 20 september 2012 in zaak T-421/09, DEI/Europese Commissie

(Zaak C-554/12 P)

(2013/C 32/15)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Christoforou en A. Antoniadis, gemachtigden, bijgestaan door A. Oikonomou, advocaat)

Andere partij in de procedure: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (Athene, Griekenland) (vertegenwoordiger: P. Anestis, advocaat)

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van 20 september 2012 in zaak T-421/09 in zijn geheel vernietigen,
- de zaak definitief afdoen nu deze in staat van wijzen is,
- DEI verwijzen in de proceskosten en in de kosten van de Commissie, in eerste en tweede aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Bij arrest dat is gewezen in zaak T-421/09 heeft het Gerecht de beschikking van 4 augustus 2009 nietig verklaard, waar-

bij de Commissie van oordeel was dat de door de Helleense Republiek voorgestelde corrigerende maatregelen onmisbaar en evenredig waren om de gevolgen van de inbreuk op te heffen en om te voldoen aan de eerdere beschikking van 5 maart 2008 („beschikking van 4 augustus 2009” of „bestreden beschikking”). Het Gerecht was van oordeel dat de bestreden beschikking nietig moest worden verklaard op basis van uitsluitend het feit dat de eerdere beschikking van de Commissie, van 5 maart 2008, waarop de bestreden beschikking uitsluitend is gebaseerd, in de tussentijd ook nietig is verklaard bij het arrest dat door het Gerecht is gewezen in zaak T-169/08, ook gewezen op 20 september 2012.

- 2) Van oordeel dat het arrest van het Gerecht in zaak T-169/08 blijkt geeft van vele onjuiste rechtsopvattingen, dat het onjuist en ontoereikend is gemotiveerd en het berust op een onjuiste uitlegging van de bestanddelen en de grondslag van de beschikking van de Commissie van 5 maart 2008, heeft de Commissie thans reeds hogere voorziening ingesteld tegen dit arrest van het Gerecht. In het geval dat deze hogere voorziening tegen het arrest in zaak T-169/08 wordt toegevoegd, zal dus automatisch de enige grondslag van het arrest waartegen hogere voorziening is ingesteld, dat is gewezen in zaak T-421/09, verdwijnen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Tivoli (Italië) op 3 december 2012 — Claudio Loreti e.a./Comune di Zagarolo

(Zaak C-555/12)

(2013/C 32/16)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Tivoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Claudio Loreti, Maria Vallerotonda, Attilio Vallerotonda en Virginia Chellini

Verwerende partij: Comune di Zagarolo

Prejudiciële vragen

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen van uitlegging:

- 1) Is artikel 7 Codice del processo amministrativo (Italiaans wetboek van bestuurlijk procesrecht), een uitvoeringsregeling van artikel 103 van de Italiaanse grondwet, dat bepaalt: